

Jakob Westholmi Gümnaasium

Koolileht Westpost läbi aegade

Õpilasuurimus

Autor: Liisa Kasera

11.a klass

Juhendaja: Ülle Uulma

Tallinn 2021

SCHOOL PAGE WESTPOST THROUGH THE AGES

Summary

Jakob Westholm Gymnasium

Liisa Kasera

Supervisor: Ülle Uulma

Research Paper

2021

Number of Pages: 24

The purpose of this paper is to research the history of the school paper and get to know how the paper was made in previous years. Also to get information from previous chief editors what the leading of the school page was like in their years as editor.

The aim of the paper is to find out what kind of challenges editors faced, while working on the school paper. Putting together the paper is a team effort and this paper brings out how it was produced and put together by various teams at different times through ages.

This research paper research questions:

- 1) How much has Westpost's themes and editing changed?
- 2) What has become of former editors-in-chief, how many of them are still involved in the press today?

The paper falls into two major chapters. Chapter one provides the information about previous school pages and also gives a closer look about a page that appeared in the sixties and seventies. In chapter two you can read the answers to the questionnaire of former editors in chief of Westpost. It brings out what it took to make the school paper and also what it gave them for life after school.

Sisukord

Sissejuhatus	4
1. Westholmlaste meediaväljaannetest	5
1.1. Koolileht Kevade	8
2. Westposti peatoimetajad	10
2.1. Koolilehe ilmumine ja lugejateni jõudmine	12
2.2. Ajalehe toimetus	13
2.3. Uue numbri ilmumine	15
2.4. Artiklid ja intervjuud	17
2.5. Ajalehe ülesehitus	19
2.6. Peatoimetajate kogemus	20
Kokkuvõte	22
Kasutatud allikad	22
Lisad	23
Lisa 1. Küsitlus	23
Lisa 2. Koolilehe esikaaned	24

Sissejuhatus

Töö eesmärgiks on uurida JWG ajalehe Westpost käekäiku. Teada saada, kuidas toimetati ajalehte varem ning millised on olulised muutused. Uurimistööst saab informatsiooni, kuidas toimetati koolilehte varem, mis olid olulised teemad ning kuidas on Westpost arenenud. Töö on heaks materjaliks kooliarhiivile.

Uurimistöö on jaotatud kaheks. Esimeses osas on ülevaade kooli meediaväljaannete ajaloost. Teises osas analüüsin tehtud küsitluse vastuseid. Koostasid ja saatsin küsitluse endistele koolilehe peatoimetajatele. Uurisin, kuidas nende ajal lehe toimetamine sujus, milline oli lehe ülesehitus, kuidas oli töö jaotatud, millised raskused ilmsid ning mida lehe toimetamine on eluks kaasa andnud.

Uurimisküsimused

Kui palju on muutunud Westposti teemad ja toimetamine?

Mis on saanud endistest peatoimetajatest, kui palju neist on seotud ka tänapäeval ajakirjandusega?

1. Westholmlaste meediaväljaannetest

Jakob Westholmi Gümnaasium kuulub nende õppeasutuste hulka, mille õpilased on pikema aja kestel välja andnud oma ajakirju. Nende ilmumine ei ole küll olnud pidev, kuid pärast ajutist katkemist on õpilasajakirjade väljaandmise traditsioon ikka ja jälle elustunud. Need ajakirjad ei ole aga kaugeltki kõik säilinud. (Laigna 1992: 177)

Esimene teadaolev westholmlaste õpilasajakiri oli "Põrgusuits" (nimetati hiljem ümber "Suitsuks"), mis ilmus tsaariaja viimastel aastatel, kui Westholmi kool ei olnud veel täielik gümnaasium. Ajakirja peamised autorid ja toimetajad olid Felix Waldmann (lõpetas gümnaasiumi 1. lennus 1919.a) ning E. Riismann ja J. Rumma (ei lõpetanud). (Laigna 1992: 177)

Westholmlaste järgnev õpilasajakiri oli 1917. aastast 1920-ndate aastate alguseni ilmunud šapirograafil paljundatud "Vox discipuli". Selle ilmumissagedus oli korrapäratu, ajuti ilmus ajakiri igal nädalal ning lähenes sisult ajalehele. Praegu ei ole aga ajakiri enam kättesaadav ega ole ka teada, kas selle numbreid on üldse kuskil säilinud. Toimetajaid oli ajakirjal mitu, teiste seas kuulus nende hulka hilisem poliitik ja spordiajakirjanik Oskar Lõvi (lõpetas Westholmi Gümnaasiumi 1921.a). Agaramaid kaastöölisi olid 1920. aastal lõpetanud Jaan Pert ja Herbert Tomberg. (Laigna 1992: 177)

"Vox discipuli" järglane oli 1924. aastani ilmunud ajakiri "Edu", mis 1925. aastal asendati J. Westholmi gümnaasiumi õppurite ringi aastaraamatuga. Kahel järgmisel aastal aastaraamatu väljaandmine ebaõnnestus. Uuesti ilmus aastaraamat 1928. aastal Ilmar Rebase (lõpetas 1930. aastal, nüüdne õigusteaduse professor) toimetusel. Seda 40-leheküljelist väljaannet võib pidada kooli õpilasajakirjanduse mahukamaks. On kasutatud Aleksander Aspeli (lõpetas 1926.a, hilisem kirjandusteadlane) ja Helmuth Waldmanni (lõpetas 1928) juhtimisel kogutud kirjutisi. Õpetaja Mihkel Tedre kaasabil läks aastaraamat kaasa J. Aaviku keeleuendusega: ü-häälik edastati tähega y, sõnalõpu -tatud asemel kasutati -tet. Väljaande sisu on ilukirjanduslik, kuid algupärane looming on võrreldes tõlgetega vähemuses. Eestindusi on tehtud inglise, prantsuse, soome ja vene keelest, esiletõstmist väärivad hilisema kirjandusteadlase Rudolf Põldmäe (lõpetas 1927) tehtud tõlked prantsuse luulest. Algupärandite autoreist domineerib Pika Veltsi nime all esinenu. (Laigna 1992: 178)

1927. aastal, kahe aastaraamatu ilmumise vahelisel ajal, ilmus õpilasajakiri "Linnutee". See avaldati kiilkirjalise teksti (kirjutas Max Karro) šapirograafilise paljundusena. On tähelepanuväärne, et ajakirja toimetajad ei kuulnud lõpuklasside õpilaste hulka, vaid õppisid alles VII klassis. Nendeks olid peale M.Karro, Rein Eliaser (hilisem advokaat ja poliitik), Olev Madisson-Madivere, Bruno Teimann-Taimsalu ja kergejõustiklasena tuntuks saanud Rudolf Tomson-Toomsalu, kes kõik lõpetasid kooli 1931. aastal. Ajakirjas sisaldus nii luulekui ka proosavormis ilukirjanduslikke palu (sealhulgas tõlkeid), spordiinformatsiooni, ristsõnamõistatusi ja raadionurk (viimast toimetas R.Eliaser). Ilmumissagedus oli kaks korda kuus, pärast 1927. aasta suvevaheaega väljaandmine lõppes. (Laigna 1992: 178)

1930-ndail aastail tekkis õpilasajakirjade väljaandmisel suhteliselt pikk vaheaeg. Kui need uuesti ilmuma hakkasid, saavutati ajakirja "..."ad astra" näol õpilasajakirjanduse tiptase. Selle väljaande esimene number ilmus 1940.aasta veebruaris, teine sama aasta aprillis. Westholmi gümnaasiumi õpilasajakirjade seas oli "..."ad astra" ainus, mis avaldati trükitult ning seetõttu suhteliselt suures tiraažis. Ajakirjale vajutas pitseri selle ilmumine Eesti Vabariigile raskel ajal, kui Eestis olid Nõukogude Liidu sõjaväebaasid ning riigi iseseisvus oli tõsisel ohus. (Laigna 1992: 178)

"..."ad astra" väljaandja oli J. Westholmi Gümnaasiumi humanitaarring. Toimetuse moodustas ringi juhatus (esimees Andres Parts, abiesimees Juhan Tuldava, laekur Sigvard Stokkeby, sekretär Heino Mandri, varahoidja Hans Habicht). Ajakirja iseloomustab suur mitmekülgsus, ei puudu isegi reklaam. Vastavalt poliitilise momendi tõsidusele on suurt tähelepanu pööranud poliitikale. Ajakirja peatoimetaja A. Parts kirjutab demokraatia olemusest, pseudonüümi "ü" kasutav autor väikeriikide noorte ülesannetest. Ajakirja humanitaarne iseloom avaldub kirjandust (A. H. Tammsaare surma puhul kirjutatud "Teda ei ole enam"), muusikat (nüüdse riigiteaduse doktori Rein Marandi kirjutis "Noorsugu hea ja halva muusika vahel") ja teatrit (Arvo Sepa vaatlus "Konservatiivne Trubaduur") käsitlevais artikleis. Et J. Westholmi gümnaasiumis oli sport au sees, kajastub mitmeis sporditeemalistes kirjutistes. Ajakirja pakub materjale ka kooli ajaloo alalt (Hillar Ruubel "Westholmlased NMKÜ's" ja H.Habichti "Pisut kroonikat"). Ei puudu ilukirjanduslik osa, kuid see on võrdlemisi väike. (Laigna 1992: 179)

Esimesel Nõukogude okupatsiooni aastal ei olnud õpilasajakirjanduse väljaandmiseks võimalusi. Westholmlaste ajakirja ei ole teada ka Saksa okupatsiooni alguaastaist (1941-

1942), kuid 1943. aastal ja 1944. aasta alguses ilmus J. Westholmi nimelise gümnaasiumi õpilaste häälekandja "Must valgel". Et see kool oli loodud Westholmi gümnaasiumi ja Prantsuse Lütseumi ühendamise teel, siis oli toimetajate ja autorite seas esimest korda ka tütarlapsi (kõige produktiivsem oli nende seas Karin Saarsen). (Laigna 1992: 179)

Ajakirja peatoimetaja oli Jaak Kukk. 1943. aasta alguses püüti ajakirja välja anda iga nädal, kuid peagi selgus, et sellega ei tulda toime. Hiljem märgiti ajakirja pästitilis, et väljaanne ilmub tarviduse järgi. 1943. aasta kevadeks ilmus 10 numbrit, ilmumise kohta sügisel puuduvad andmed. 1944. aasta veebruarinumber on ilmselt selle aasta ainuke. (Laigna 1992: 179)

Väljaande peatoimetaja Jaak Kukk on "Musta valgel" nimetanud ajaleheks. Et sellesse püüti paigutada üsna palju informatsiooni koolielust, ongi väljaandel (eriti selle esimestel numbritel) suurel määral ajaleheline ilme. Väljaande sisu on mõjutanud eelkõige selle ilmumine sõja-aastail. Otsesest rindesündmuste kajastamisest ja päevapoliitilisusest on küll hoidutud, kuid sõjaraskuste avaldumisest hariduselus on siiski tunda igas numbris. Suur probleem on näiteks koolide varustamine küttega ning sellest on mitmel korral juttu ka ajakirjas. Veel rängemini tabasid koole õpilaste värbamised Saksa sõjaväkke; see on ilmselt ka põhjus, miks ajakirja väljaandmine lõppes 1944. aasta kevadtalvel. Viimases ilmunud numbris on mälestatud rindel langenud kaasõpilasi. Nende hulka kuulus ka Udo Müürmann, kes oli aasta varem avaldanud "Mustas valgel" tähtpäevakirjutise Eesti Vabariigi aastapäeva puhul. (Laigna 1992: 180)

Informatsioonilise ja olustikulise ainese domineerimine on kahandanud kõigi muude õpilasajakirjanduses kajastunud ainevaldkondade osatähtsust. See kehtib ka spordialaste kirjutiste ja kirjanduslike katsetuste kohta. Ajakirja kolmandas numbris on küll välja kuulutatud humoreskivõistlus, kuid ilmselt ei kujunenud see kuigi tulemuslikuks. Aeg ei olnud humoreskideks kohane, ajakirja veergudele neid ei jõudnud. Küll aga leidub ajakirjast luulet (peamine autor K. Saarsen). (Laigna 1992: 180)

Võrdlemisi palju on pühendatud ruumi kooli ajaloole. Peatoimetaja J. Kuke selleteemaliste kirjutiste kõrval on avaldatud vilistlase Kaljo Korneli (lõpetas 1938. aastal) mälestusi Jakob Westholmist. Tema kooli ja Prantsuse Lütseumi ühendamise seotud probleeme on käsitlenud Heino Susi (lõpetas 1944). Viimane kuulus väljaande viljakamate autorite hulka

ning on muu seas avaldanud ka teoreetilist laadi kirjutise ajakirjandusprobleemidest. (Laigna 1992: 180)

''Mustaga valgel'' jõudis Jakob Westholmi kooli õpilasajakirjanduse ajalugu lõpule. Järgnesid koolile segipuistavad reorganiseerimised. (Laigna 1992: 180)

1.1. Koolileht Kevade

Kooli arhiivis on säilinud Westposti eelkäija koolileht Kevade. Leidub ajalehti kuuekümnendatest kuni seitsmekümnendate aastateni. Nõukogude ajal oli koolilehes palju propagandat. Lisaks leidis ka meelelahutuslikke artikleid. Näiteks sai lugeda koolielu kohta, spordiüritustest, teatrietendustest ning oli ka ilukirjanduslikke artikleid.

Ajalehel olid juures illustreerivad pildid. Kõik pildid olid joonistatud, mis andsid ajalehele vanaaegse ilme. Leht ilmus must-valgelt ja lehekülgede küljendamine igal lehel lahendatud omamoodi. Trükistiil on ajastule omapärane ning pealkirjade oma erineb tekstist. Ükski lehekülg ei tundu igav, kuna on piisav kooslus tekstist ja illustratsioonidest. Loovalt lahendatud kujundus annab lehele elu juurde ning artiklite erinevus lehel haarab lugejat lugema.

Igas lehes on silma jäänud artiklid spordist. Selgub, et tol ajal oli sport sama oluline kui tänapäeva elus. Lisaks leidsin ka ühe numbrilõpust ristsõna. Nimelt on tegu geograafilise ristsõnaga. Mõistatused vastusteks on lahendatud ajale kohaselt ja teisiti, kui tänapäeval. Näha on ka mõjutusi Nõukogude Liidust. Peamised asukohad on Liidu sisesed. Tegemine on 1966. aasta jaanuari väljaandega.

Westposti ja Kevadet võrreldes on näha, kuidas kõnepruuk erineb. Päevakajalised artiklid, mis peegeldavad koolielu, on helgemad kui tänapäeval. Koolikeskkond tundub olevat ühtsem ning toimus palju üritusi. Arvestades meie praegust riigiolukorda on värskendav lugeda midagi nii teistsugust. Koolileht oli tol ajal maitsekas, hoolimata värviliste illustratsioonide puudumisest. Iga artikkel pakkus midagi uut ja põnevat.

Igas Kevade numbris on esikaanel tunnushüüe ''Õppida, õppida, õppida!'' . See on Lenini ütlus ning peegeldab, kuidas leht oli propageeritud. Kevade pealkirja all on eraldi välja toodud

ka kooli veneaegne nimi: Tallinna 22. Keskkooli komsomolikomitee ja pioneerimaleva häälekandja. Tol ajal kutsuti kooli Tallinna 22. Keskkooli nime all.

Kolmanda tunni lõpuni on veel 10 minutit, kuid kõik, muidugi välja arvatud õpetaja, teevad ettevalmistusi vahetunniks. Raamatud pistetakse kotti, kurdetakse sõbrannale, et jällegi on järgmine tund ette valmistamata, ja siis jäädakse vaikides ootama kella. Kui kell heliseb, nii kõik, nagu nõelast torgatud, kargavad püsti ja katsuvad, et ruttu klassist välja saavad, on ju söögivahetund. Õpetaja hüüab veel järele oma imeliku soovi: "Lapsed, oodake nüüd ometi, lõpetame tunni ilusasti ära!" Aga kahjuks kuulevad seda ettepanekut ainult neli sein ja 16 koolipinki. Isegi kraanikauss nurgast piilub õpetaja poole etteheitva näoga- millised soovid, oi, millised imelikud soovid! Kaugelt kostavad õpetajani veel müttavad jooksusammud. Vaesed külalised, koolitädid või juhuslikud jalutajad on hirmunud nägudega tõmbunud vaikselt sina äärde ja ootavad selle laviini möödumist. Õpilaste viimased jõupingutused on veel söökla ukse all. Millegipärast soovivad kõik korruga uksest sisse pääseda, aga seda soovi ehitajad ei ole arvestanud ja on ukse väga kitsa teinud, nii et annab trügida. Viimased jooksusammud tehakse veel lauani jõudmiseks ja siis kuuldu ainult vaikset lusikate klõbinat. Peagi heliseb kell ja ongi möödas see kärarikas vahetund. (Priks 1968)

Pildid Kevade koolilehest, Ülle Uulma erakogu.

2. Westposti peatoimetajad

Oma uurimistöö jaoks koostas in küsitluse endistele peatoimetajatele. See uurimus aitab minul kui praegusel peatoimetajal lehe toimetamisega toime tulla. Küsisin endiste toimetajate käest, kuidas nemad raskustest üle said, toimetusest, intsidentidest ning mida said eluks kaasa koolilehe toimetamise kaudu. Lisaks saan teada ka ajalugu, mis on koolilehega seotud. Küsitlesin inimesi, kellel oli õpetaja Uulma kontaktina olemas. Enamjaolt olid vastanud toimetajad hiljutisemad vilistlased. Kõige varasem peatoimetaja Anne Aavik tegutses peatoimetajana aastatel (1996-1997). Westposti aastate jooksul on juhtinud mitmed erinevad peatoimetajad.

Liisa Kasera (2020 jaanuar-.....)

Pirje Õunpuu (2018 jaanuar- 2020 jaanuar)

Alex-Sander Puhm (2016 detsember- 2018 jaanuar)

Dolores Eamets (2015-2017)

Kreete Kakk (2014-2015)

Kirsti Viljamaa (2013-2014)

Getter Meresmaa (2011-2013)

Tanel Veske (2008-2010)

Triin Talts (2007-2009)

Elle-Mall Keevallik (2005-2007), Henri Reeder (2006-2007) küljendaja

Erki-Alo Kirde (1998-1999)

Anne (Prommik) Aavik (1996-1997)

Peatoimetajaks said enamuse õpetaja Ülle Uulma ettepanekul. Enamuse peatoimetajaid ei teadnud, kes nende mantlipärijaks sai. Hiljutiste peatoimetajate puhul on järgmine toimetaja leitud enne eelmise kooli lõpetamist. Sarnaselt sain mina ka praeguseks peatoimetajaks. Kümnenda klassi alguses küsis õpetaja Uulma klassis, kes sooviksid koolilehte tulla ning mina tõstsin kohe käe püsti. Nimelt on mulle juba algklassidest meeldinud kooliajalehe

kontseptsioon. Põhikoolis rääkis õpetaja Uulma, kuidas gümnaasistid teevad koolilehte ning siis olin juba otsustanud, et kui satun gümnaasiumis Westholmi, liitun kindlasti koolilehe toimetusega. Olime esimese õppeaasta numbriga avaldanud ning lähenes aeg jõulukuu lehele. Ülle Uulma tuli ühel vahetunnil minuga rääkima ja pakkus, et hakkaksin uueks toimetajaks, kuna Pirje Õunpuu oli lõpuklassis ning mantlipärijat veel polnud. Mõtlesin umbes päeva ning võtsin koha vastu. Arvan, et see kogemus tuleb mulle elus kasuks ning arendab mu eesti keele oskusi. Sain jõulukuu lehetoimetamise ja küljendamise protsessi pealt vaadata. Alguses tundus väga hirmuäratav, aga nüüd olen loonud endale süsteemi, millises järjekorras korraldada lehe küljendamist ja artiklite kogumist. Toimetus ja Ülle Uulma avaldavad iga numbriga teemadel arvamust, mis aitab toimetamisel kaasa.

Minust sai peatoimetaja suhteliselt juhuslikult, kahel minu klassikaaslasel Henri Reederil ja Gunnar Lehestel tuli mõte, et võiks elustada Westposti ja kuidagi juhuslikult saigi nii, et Henri tegeles küljenduse, trüki ja artiklitega. Gunnar Leheste tegeles peamiselt artiklitega. Üle jäigi peatoimetaja roll, mis langes minu peale. (Triin Talts)

Hästi enam ei mäletagi – olin aasta enne seda küljendaja ja rääkisime õpetaja Uulmaga ning mulle eelneva peatoimetajaga, et ma võiksin üle võtta. (Kreete Kakk)

Peatoimetaja Kreete Kakk, erakogu.

2.1. Koolilehe ilmumine ja lugejateni jõudmine

Viimaste aastate jooksul on koolileht ilmunud neli korda õppeaasta jooksul. Alati pole olnud see ühtlane. Westposti ilmumist mõjutab kooliaasta jooksul toimuvad sündmused ja üritused ning kui palju ühte lehte sobivaid artikleid leidub.

Enne kui valmis leht trükki saadetakse, tuleb küljendajal ja peatoimetajal koostööd teha. Kõigepealt peab toimetuse mõtlema välja teemad, mis järgmisesse lehte sobilikud oleks ja võiks ilmuda. Seejärel peab toimetuse vahel ära jagama artiklid, kes millest kirjutab ning pärast tuleb juba oodata, kuni liikmed on ära saatnud oma artiklid. Peale seda etappi peab lehe keeleteimetaja parandama kirjavead, mis artiklites võivad olla. Kui kõik need etapid on läbitud, saab küljendaja hakata lehte kokku panema. See osa lehest on üks tähtsamaid. Tuleb vaadata, et kujundus jääks ilus lugeda ning ei tekitaks lugejas igavust. Peatoimetaja aitab kaasa ka lehe küljendamisel. Enne trükikotta saatmist kontrollib lehe juhendaja veel viimased vead üle, tehakse parandused ning saadetakse lõpuks trükki. Trükikojas saab koolileht valmis harilikult paari päevaga. Peale seda on peatoimetaja ülesanne sellele järele minna ja viia mõlemasse koolimajja teatud arv lehti. Iga numbri trükikojast tellitud lehtede arv võib varieeruda. Jaotatakse enam-vähem võrdselt mõlema maja vahel ära ning värske number läheb müüki. Lehe müümishind on odavam kui valmistamishind. Jakob Westholmi Gümnaasiumi Sihtasutus toetab koolilehe ilmumist.

Koolilehte müüakse vahetundides. Alklasside majas toimub müük allkorrusel. Kevade tänava majas toimub müük teisel korrusel, õpetajate toa ukse läheduses. Lisaks avalikule müügile saab ka lehte osta õpetaja Uulma käest.

Koolileht ilmus neli korda õppeaasta jooksul (oktoober, detsember, märts ja mai/juuni). Me müüsimise seda toimetuse liikmetega umbes 3-4 päeva Kevade koolimaja teisel korrusel ning lisaks viisime alati mingi koguse ka Luise majja müügiks. Vahepeal postitasime ka Westposti Facebooki lehel, et uus number on ilmunud/ilmumas. Alati enne lehe ilmumist oli kooli peal märgata ka plakatit, millel oli kirjas ä la “Uus Westposti number ilmub homme! Võtke kaasa 0,5€!” Kui mõnel klassis oli õpetaja Uulmaga tund, siis kindlasti aitas lehe müügile kaasa ka tema poolt tehtav müük. (Pirje Õunpuu)

Väga täpselt kahjuks ei mäleta, kui tihti koolileht ilmus. Pakun, et kord veerandi jooksul. Lugejateni jõudis see traditsioonilise õpetajate toa ukse juurde toodud koolilaua pealt. Kui peaksin hetkel uuesti mõtlema, kuidas väljaannet levitada, siis pööraksin enam tähelepanu

digitaalsetele lahendustele. Koolilehe trükkimine ei olnud väga odav ning kooliõpilaste digipädevuse arendamine on nii Eesti riigile kui ka õpilastele endile kahtlemata oluline. (Kirsti Viljamaa)

Aastal 2006 alustasin Westholmi Gümnaasiumi 11. klassis õppimist. Kuna samal ajal andsin ma ka oma kodukohas Arukülas välja kohaliku kooli ajalehte ja külalehte, siis julgustas meie klassijuhataja õpetaja Uulma meid ka Westposti taas paberil välja andma hakata. Võtsin siis endale küljendaja rolli ja mul oli lihtne samu programme ning trükikoda kasutades aidata Westposti paberil välja anda. (Henri Reeder)

Leht ilmus kord kuus, printisime selle välja, paljundasime ja siis võis iga huviline lehe kooliruumides osta. (Anne Aavik)

2.2. Ajalehe toimetus

Ajalehe kõige tähtsam alus on toimetus. Ilma selleta ei eksisteeriks lehte. Tähtis on saada lood õigeaks ajaks valmis ning peatoimetaja töö on suunata ja juhtida toimetust. Artiklite õigeaks ajaks valmimine, millest kirjutada numbris ning mis läheb kokku koolielu ja tänapäeva ühiskonna probleemidega. Toimetuse suurus on ligikaudselt 10-20 inimest. Põhirollid on peatoimetajal (vastutab, et leht valmiks), küljendajal (paneab artiklid kokku programmis ajalehe), keeleteimetajal (kontrollib lehe õigekeelsust) ja juhendajal (tavaliselt õpetaja, aitab koolilehe toimetust).

Meie toimetuses oli umbes 13-14 inimest, kuid see number varieerus ning ei olnud kunagi täpne. Üldiselt kirjutasid lugusid need noored, kes parasjagu koolitöödega liialt pahuksis ei olnud ning kellel koolilehe jaoks aega jäi. Põhilised tegijad minu kõrval olid küljendajad Henry Rikk (hiljem Trine Puolokkainen) ning toimetajatest olid kõige tublimad näiteks Pirje Õunpuu, Ruth Kübard, Carmen Kukkur (kes oli ka keeleteimetaja), Kaisa Kumari, Elis Reitalu. Kindlasti oli neid veel, aga sellest on ikkagi veidi aega möödas. Tööjaotus oli selline, mis jättis väga suure tööst nii mulle peatoimetajana, meie küljendajale kui ka juhendajast õpetaja Uulmale. Toimetajad pigem osalesid koosolekutel ning kirjutasid oma lood õigeaks ajaks valmis. Minu, küljendaja ja juhendaja töö oli aga neid tagant utsitada ning vastutada selle eest, et leht oleks korrektne, näeks kena välja ning et see koolipereni jõuaks. Ütleksin, et selline tööjaotus oli küll toona väsitav ja stressirohke, aga tegelikult on selline mudel ühes toimetuses igati normaalne. (Alex-Sander Puhm)

Meid oli minu peatoimetaja aasta alguses toimetuses 11 inimest ja poole aasta pealt kümme. Mina täitsin siis ka küljendaja rolli, keeleteoimetaja oli minu klassiõde Maren Aare. Nooremaid tuli ka juurde. (Kreete Kakk)

Toimetuses oli kümmekond inimest, mäletan ikka põhilisi tegijaid, osad neist olid minu sõbrannad ja teised lihtsalt väga toredad inimesed, kellega koos lõbusalt aega veedetud sai. Tean, et vähemalt üks toimetuse liige asus peale kooli lõppu ka Eesti ajakirjandusmaastikul reporterina tööle. Koolilehes olid näiteks sellised ametid: reporter, keeleteoimetaja, peatoimetaja, fotograaf, küljendaja. Lisaks olid koolilehel kaastöölised, kes samuti lugusid kirjutada või loomingut saata võisid. (Kirsti Viljamaa)

Henry Kehlmann oli küljendaja, Juhani Särglep fotograaf, Helle Rudi kirjutas muusikast ja kultuurist, Henri Reeder tegi intervjuusid õpetajatega. Kaasautoreid oli veel. (Triin Talts)

Meie toimetuses oli tavaliselt 5-6 inimest. Peatoimetaja oli Elle-Mall Keevallik. Minu klassist kirjutasid artikleid ka Gunnar Leheste ja Maris Pähn. Teisi ei mäleta. Mina andsin oma kujundaja rolli üle 2007. aastal 10. klassis õppinud Henry Kehlmann'ile (lõpetas 2009). Mäletan, et sel aastal oli toimetuses ka Kristel Ets (lõpetas 2008). Osalesid ka Helena Napsep ja Tiina Teder (lõpetasid 2009), kes olid samuti pärit Arukülast ja kellega koos andsin seal välja külalehte. (Henri Reeder)

Mu toimetuses oli enam-vähem 15 liiget. Kindlasti kõige olulisem minu kõrval oli küljendaja Trine Puolokkainen. Temaga me küljendasime koos ja kuna meil ei olnud keeleteoimetajat, siis võtsime selle töö ka enda peale. Keeleteoimetuses aitas meid õpetaja Uulma. (Pirje Öunpuu)

10-20 inimest. Peatoimetaja peamised abilised on alati keeleteoimetaja ja kujundaja. Rolli sisse elades aitas tohutult Triinu keeleteoimetaja Kristel Nurmsalu hea nõu. Pärast Triinu toimetuse liikmete koolilõpetamist olid põhitegijateks mu klassikaaslased, keeleteoimetajateks Kristel Veerus ja Saara-Merilin Ehman, kujundajaks Elina Sirol. (Tanel Veske)

Toimetus 2009. aastal, Tanel Veske erakogu.

2.3. Uue numbri ilmumine

Lehe uue numbri ilmumine sõltub, kas on piisavalt artikleid ja materjali, et oleks lugejatel põnev lugeda. Lisaks peab igas uues numbris arvestama, mis aasta-aeg on ning teemad ühtiksid koolielu ja igapäevaste teemadega.

Uue ajalehenumbri tegemine algas alati toimetuse koosolekuga, mis toimus õpetaja Uulma klassis. Mina peatoimetajana võtsin oma märkmiku välja ning pakkusin toimetusele ideid, mis mul vahepeal tekkinud olid ning mida koolielust kajastada võiks. Õpetaja Uulma andis ideid nii Luise koolimajast kui ka muust siseelust, millega meie õpilastena kursis ei olnud. Sellega tekkis aruteluring ning ka toimetajad pakkusid omapoolseid lugusid või kajastusviise välja. Siis said kõik toimetajad valida, kas ja kes mida kirjutab ning ajalehe sisu saigi üldiselt koosolekuga paika. Seejärel hakkas kõigil individuaalne töö. Mina suhtlesin toimetajatega ning õpetaja Uulma ja küljendajaga, kui ilmumise tähtajad lähenema hakkasid, et kõigil toimuvast pilt selgem oleks. Kui keegi toimetusest oli hätta jäänud, siis aitasime ka neid. Kusjuures ajahätta jäämist artiklite kirjutamisel tuli väga tihti ette, millest tekkis parajalt peavalu. See oli ilmselt ka suurim raskus. Ega sellele head lahendust ei olnudki. Tuli lihtsalt viimastel õhtutel ja öödel ise tegemata asjad ära teha või kiiresti alternatiive leida. Samuti oli paras peavalu iga kord jalgsi trükikotta kõndida, sealt kastitais ajalehti võtta ning need siis kahte koolimajja toimetada. Selle probleemi lahenduseks olid hiljem sõbrad/klassikaaslased, kes autodega koolis käima hakkasid. (Alex-Sander Puhm)

Tõtt öelda oli raskusi väga palju - pidev ajapuudus, sest gümnaasiumis õppimise kõrvalt tegutsesime aktiivselt ka muudel aladel, meil oli kasutada sisuliselt vaid üks arvuti ühe koolikaaslase kodus Adamsoni tänaval, kes meie lehte kujundas algelises programmis nimega Lotus Wordpro. Artiklid kirjutasime valmis käsitsi. Ajalehe hind 2 krooni ei katnud kaugeltki kulusid, leht sai ilmuda vaid seetõttu, et sellesama koolikaaslase isa töö juures sai lehte tasuta paljundada. Sageli vaidlesime ka artiklite sisu üle - aga kuna see kõik oli nii ammu, siis detaile enam ei meenu. (Anne Aavik)

Tavaliselt tegime õp Uulma klassis toimetuse koosoleku, mul olid mingid ideed valmis mõeldud, mis kindlasti lehes võiksid olla (enamasti oli tegu traditsiooniliste artiklitega) ja siis koos mõtlesime, mida veel kajastada saaks või võiks. Siis jagasime ära, kes millega tegeleb ja panime tähtajad paika. Mina siis aeg-ajalt küsisin, kuidas läheb, kas ikka jõutakse valmis jne ja õigetele õpilastele kohaselt jõudsid tihti lood üsna tähtaja ligi, seega küljendamisega (mida

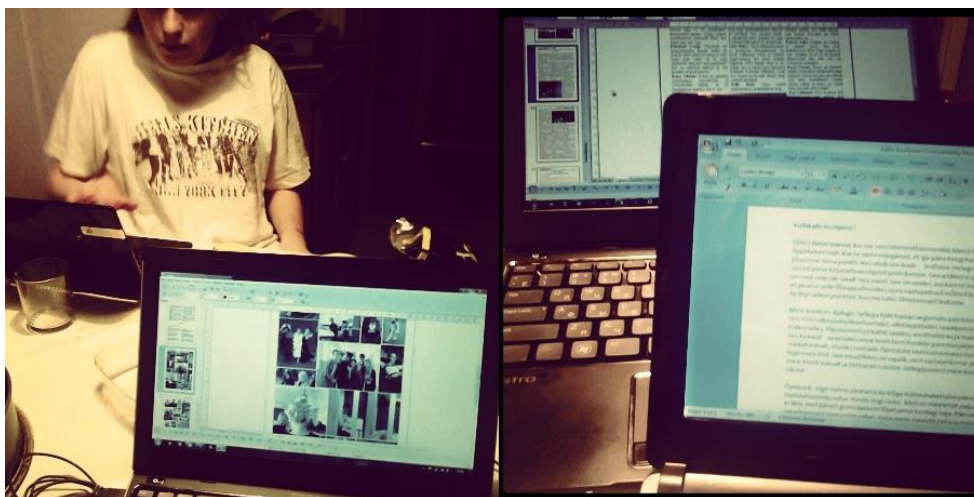
tegin ka mina) sain vaeva näha ka öötundidel. Aga iga kord, kui number valmis sai, oli nii hea tunne, nagu oleks midagi väga suurt saavutanud. Tassisin uhkelt seda trükitud lehtede kasti koolimaja mööda kaasas. Mingeid suuri probleeme ma eriti ei mäleta, et oleks olnud ajal, kui ma peatoimetaja olin. Imselt oli minu kui peatoimetaja ja küljendaja jaoks kõige stressirohkem see, kui lugudega ei saadud õigeaks ajaks valmis, aga see on üsna tavaline, ma arvan. (Kreete Kakk)

Mäletan, et kohtusime suure vahetunni ajal õpetaja Uulma klassis ja tegime ajurünnaku erinevatest teemadest, millest võiks kirjutada. Jagasime ülesanded ja proovisime määrata ka tähtajad. Kõige suurem töö toimus artiklite toimetamise ja küljendamise juures. Seda tegime tihti kahekesi koos peatoimetajaga. Mustandi ülevaatomisil ja vigade parandamisel olid abiks ka õpetajad. Toimetuse töös osales ka saksa keele õpetaja Ingrid Aimla, kes samuti artikleid kirjutab. Usun, et paljude raskuste lahendamisel oli õpetajatel suur roll. Ei mäleta suuri tülisid või eriarvamusi. Meil oli enesekindel ja särav peatoimetaja, kes täitis hästi juhirolli, samas hoolitses, et meeskonnaliikmed tunneksid end hästi. Ta oskas teha koostööd ka õpetajatega ning usun, et see silus igasugu võimalikke probleeme. Olgugi, et ta oli juht, kes pani meeskonna tööle, tegi ta ka ise väga palju tööd. (Henri Reeder)

Protsess algas koosoleku ja ajurünnakuga, maketi koostamine. Umbes 2 nädala jooksul valmisid artiklid, seejärel ca nädal toimetamiseks ja küljendamiseks. Lõplik leht valmis enamasti väljakuulutatud ilmumiskuupäeva eelsel hilisõhtul, ekstreemsemal juhul laadisime trükifaili üles kell 3 öösel. Pärast ilmumist kuni nädal hingetõmbeaega, siis algas kõik otsast peale. Raskusi tekitasid alati koolisündmused, mis dikteerisid lehe väljaandmisgraafikut. Nädal pärast Playboxi polnud see enam esikaaneuudis, mistõttu lood suursündmustest valmisid alati kõige hiljem ning kui neid kajastanud reporterid tähtaegadest kinni ei pidanud, viibis kogu väljaandmisprotsess. Lõpuks oleme kõik inimesed, pealegi õpilased, ja viimased hilisõhtused pingutused lehe väljaandmiseks tuli mahutada koolikohustuste vahele. Alati oli tore näha toimetuses meediahuvilisi teistest klassidest, kuid kõige paremini töötas toimetuse, mille tuumikliikmed on klassikaaslased – mõistsime üksteise ajakasutust ning pingutasime tähtaegade nimel ühiselt. (Tanel Veske)

Kõik toimetajad, kes osalesid küsitlusel tunnistasid, et uue numbri kokkupanemine ei ole kõige lihtsam ja kiiresti valmiv. Koolilehe kokkupanemisel mängivad suurt rolli üritused, mis toimuvad koolis. Hetkel on olukord keeruline ning lehe väljaandmine mõjutatud sellest.

Teemad, mis tänases lehes leiduvad ning eelnevate aastate omad erinevad. Praeguses lehes on rohkem artikleid distantstõppest ning kuidas sellega toime tulla. Eelnevatest lehtedest saab aga lugeda üritusi, väljasõitude ja õppekäikude kohta. Võrreldes neid kahte on hetkel koolileht suhteliselt nukra alatooniga. Koroonapandeemia on mõjutanud meie sotsiaalset elu ning sinna alla kuulub kõik kooliga seonduv, kahjuks ka koolehe toimetamine.

Koolilehe küljendamine 2013.aastal, Getter Meresmaa erakogu.

2.4. Artiklid ja intervjuud

Igas koolilehes on niinimetatud põhiartikkel või intervjuu. Teemad ja inimesed varieeruvad ning intervjuueerija kaasa arvatud. Toimetuses jaotatakse ära, kes millise artikli või intervjuu valmimise eest vastutab. Peatoimetaja peab koolilehte kirjutama vähemalt ühe artikli või intervjuu. Tavaliselt saab ise valida, kelle või mille kohta kirjutada. Mõnikord jääb mõni teema üle ning selle peab keegi toimetusest täitma.

See võis olla õppeaastal 2013/14 (kui ma lihtsalt küljendaja olin), aga mäletan, et tegime intervjuu Rando Kuustikuga, kes oli just direktoriks saanud. Siis mul ei olnud veel nii palju kogemust ja ei teadnud, et artiklite mahtu võiks piirata nt tähemärkide arvuga. Kuustik kirjutas vastused intervjuuküsimustele meili teel ja nii pikad, et artikkel mahtus vaevu kahele kõrvuti leheküljele ära. Ja loomulikult tahtsin ma kogu direktori tähtsa jutu lehte mahutada, sest kuidas sa nii olulise inimese juttu kuidagi hakkima hakkad. (Kreete Kakk)

Kutsusime koos Annika Lindemanniga intervjuule Rasmus Kaljujärve, et rääkida tema rollist filmis “Mina olin siin” ning üldisest näitlejaelust. Leppisime kokku kohtumise vanalinna

Reval Cafe's. Mäletan meie elevust enne näitlejaga kohtumist. Meie vestlus kestis pikalt, võibolla lausa tunni. Rasmus rääkis hea meelega oma tegemistest koolilehele ning see kohtumine julgustas meid järgmisi intervjuusid korraldama. Kahju, et sellest ajast diktofonisalvestusi alles ei ole. (Elle-Mall Keevallik)

Mul on meeles intervjuu näitleja Jüri Krjukoviga. Esiteks on mul tohutult hea meel, et saime selle teha - Krjukov suri noorelt ja oma päris tööelus polekski ma saanud enam teda küsitleda. Kuuldes, et temaga tahab vestelda koolilehe toimetuse, oli kuulnud näitleja kohe nõus ja kutsus meid Draamateatri puhvetisse. Küsimused olid muidugi tänases mõttes naiivsed, aga mul on meeles tema isiksus ja hea huumorimeel. Kogu intervjuu aja suitsetas ta lakkamatult, aga ei tüdinenud meist. Mäletan ka intervjuud diskor Kaarel Kosega, mille tegime minu tulevase töökoha Raadiomaja puhvetis. Totaka küsimuse: Kas ise oma muusikat ka kuulad? peale vastas Kaarel: Ma pole mees, kel enda peale kõvaks läheb! ja vaidlesime selle lause üle tohutult - kas minna nii kollaseks, et panna see ütlus pealkirjaks? Tegime selle vaidluste kiuste lõpuks ära ja tulemata ei jäänud ka sanktsioonid, emakeeleõpetajad pidid hulluks minema. Aga lehte siiski kinni ei pandud! (Anne Aavik)

Loomulikult on mulle pigem meelde jäänud enda kirjutatud lood/artiklid, sest veetsin nende kallal ka kõige rohkem aega. Esimesena meenub lugu „JWG 120. juubel kui maagiline ravim“. Kirjutasin selle vahetult pärast Estonia kontserdisaalis toimunud kooli sünnipäevapidu, mis oli niivõrd võimas, et kogu see emotsioon lõi kirjutises hästi välja. Seal oli veidi kriitikat kooli suunas, kuid samas ka palju kiitust. Selle loo stiil oli teistsugune, kuid see mõjus lugejale väga hästi. Eriti meelde jääb oli see ka seepärast, et sain ääretult palju positiivset tagasisidet nii õpetajatelt, kaasõpilastelt kui ka teistelt koolitöötajatelt. Sain ka sotsiaalmeedias mulle võõrastelt inimestelt paar sõnumit, mis head kirjatükki kiitsid. Samuti on meelde jäänud lugu abiturienti nõuannetest tulevastele õppijatele, sest pidime seda veidi tsenseerima. Kuigi teadsin seda ka varem, siis oli see hea näide sellest, et koolileht ei ole täiesti sõltumatu väljaanne, vaid peab arvestama kindlate kriteeriumitega. (Alex-Sander Puhm)

Kõige erilisem oli halvas mõttes üks artikkel, mis rääkis Luise majas toimuvast, kusjuures olid ka pildid lastest, kes üksteist löid ja üksteisega maadlesid vahetunni ajal. Juhtisime siis sellele tähelepanu. See artikkel kästi välja lõigata, väikeste majas seda lehte müüa ei tohtinud ja kutsuti toimetuse ka vaibale. (Triin Talts)

Toimetus 2013-2014.aastal, Kirsti

Viljamaa erakogu.

2.5. Ajalehe ülesehitus

Koolilehe ülesehitus põhineb eelnevatel numbritel. Vahel on jätkulood, mis eelmisesse lehte ära ei mahtunud. Kajastatakse koolielu ja sündmusi. Lisaks ei puudu ka igapäevased artiklid olukorra kohta riigis ning ka ilukirjandus ja meelelahutus on lahutamatu osa koolilehest.

Disaini poolest pole praegune leht kolm aastat muutunud. Tekstistiiliks on Times New Roman ja tekstisuurus 11-12, sõltuvalt, kuidas lehte ära mahub.

Kuna toona polnud meil mitte mingeid ajakirjanduslikke teadmisi, siis oli see pigem juhuslik ja sõltus koolielus aset leidnud sündmustest. Väga tähtsaks pidasime, et igas lehes oleks suur intervjuu kas mõne kuulsa vilistlase või koolielus olulise tegelasega, nagu näiteks vilistlasest näitleja Anne Paluver, direktor Kalle Niinas või õppealajuhataja Agu Kalamees. Intervjueerimise stiil oli sageli 90ndatele omaselt intrigeeriv, provotseeriv või absurdi kalduv, ajalehe sisus, eriti arvamuskirjanduses ajas nooruslike kõiketeadjate sarkasm üle ääre. (Anne Aavik)

Leht algas peatoimetaja juhtkirjaga, millele järgnesid lood. Pildirohkemad ja meelelahutuslikumad lood olid lõpus ja informatiivsemad eespool. Me trükkisime koolilehe värviliselt, aga see osutus liiga kalliks. Lisaks proovisime reklaami paigutust lehes, aga see vajab rohkem tegelemist, nii et see idee ei arenenud. (Dolores Eamets)

Kajastasime koolielu regulaarseid sündmusi: Playbox, Westfest, abiturientid jms ning ülejäänud maketi ehitasime üles toimetuse ettepanekutele. Tavaliselt lk 2-3 lühiuudisteks, 2 külge galeriiks. 2 külge intervjuuks mõne silmapaistva või vahetusõpingutel käinud õpilase, vilistlasega, uute õpetajate tutvustamiseks või pikemaks reportaažiks või reisikirjaks. Viimane külg oli meelelahutuslik. Hoidsime alati ruumi meid sponsoreerinud YFUle, kellelt saime ka koomikseid, ning väikesele majale. Suuri struktuurimuutusi esile ei kutsunud, kuna kallis trükihind ja madal müügihind tingisid vajaduse hoida leht pigem õhuke ja maht oli piiratud. Katsetasime hoopis lehe formaadiga, kuna trükk A4 paberile oli mõnevõrra odavam. Samas ei tekitanud see lähenemine lugejate hulgas vaimustust. (Tanel Veske)

Ajalehe ülesehitus oli tavaliselt järgmine: juhtkiri, lood Kevade majast, olemuslood/arvamuslood, lood Luise majast, meelelahutus/galerii. Koolileht ise oli umbes 18 lehte pikk, kuid ka see number kippus kergelt varieeruma. Mina peatoimetajana muutsin esimese asjana kogu koolilehe kujundust. Ma soovisin, et koolileht oleks värviline ning kindlasti Westholmile omase punase värviga. Majanduslikel põhjustel ei olnud kogu lehe värviliseks muutmine küll võimalik, aga leidsime kompromissi esi- ja tagakaane värviliseks tegemisega. Samuti kutsusin toimetusse enda lennukaaslase Henry Rikki, kes mõtles lehele välja uue kujunduse ning kellega koos panime paika n-ö Westposti uue näo. Sisu osas suuri muutusi ei toimunud. Nagu ma ütlesin, siis koolilehes ei saa teha päris seda, mis sa ise ehk tahaksid ning mis inimeste tähelepanu võidaks. Peab leppima neutraalsemate ja pehmemate teemadega ning arvestama kogu koolipere vajadusi. (Alex-Sander Puhm)

2.6. Peatoimetajate kogemus

Arvan, et olen valinud õige lisategevuse, mis on kooliga seotud ning samal ajal saab ka lisada juurde ideid väljaspoolt kooli. Gümnaasium läheb väga kiiresti juba praegu olen poole peal. Lisaülesannete ja tegevuste tegemine kooli jaoks on hea. Arendan lehe toimetamisega juhtimisoskusi, tiimitööd, loovust ning otsin igasugustele probleemidele lahendusi. Iga kogemus, mis elus pakutakse, tuleb hea meelega vastu võtta ning vaadata, kuhu see viib. Senikaua on see kogemus, mis juba saanud olen, väga vajalik ja kasulik edasiseks eluks. Õpin erinevate inimestega suhtlema ja näen, kuidas mingile probleemile läheneda erineva nurga alt, kui kohe esimene variant ei toimi.

Koolilehe toimetamine andis mulle juurde kindlasti tiimitöö oskust, aga ka probleemide lahendamist. Kindlasti andis juurde ka julgust vahepeal natuke karmim olla, et inimesed hakkaksid end artiklite kirjutamisel liigutama. Kui oli ilmumas uus leht, siis mul oli tihti mõttes ideid, millest võiks kirjutada ehk see arendas mu loovust. Ma arvan, et see ei ole veel mu elu mõjutanud, sest ma just lõpetasin kooli, aga see oli kindlasti väärt kogemus, mis tuleb tulevikus mulle kasuks. (Pirje Õunpuu)

Jah, kindlasti on positiivselt mõjutanud. Esiteks, õppisin ma palju ajakirjanduse kohta ja jutu kirjutamist, mis tuleb alati kasuks. Aga põhiliselt saan alati tagasi vaadata oma juhtimiskogemusele, mis läks hästi ja mida parandada järgmine kord, kuna õpin ärikorraldust siis usun, et tulevikus olen positsioonis, kus pean tiimi või projekti juhtima. (Dolores Eamets)

Westpost andis mulle tuleviku. Ma vähemalt loodan! Mäletan, et panin tänu Westpostis tehtud tööle juba 10. klassis paika, et tahan tulevikus tegeleda meediamaastikul ning tulla esmalt Tartu Ülikooli ajakirjandust ja kommunikatsiooni õppima. Ma ei mäleta, et oleksin nooremana sellele mõelnud, kuid peale liitumist ei olnud mul enam ühtki teist plaani. See plaan kestis mul kogu gümnaasiumi ning sai lõpuks ka teostatud. Ma ei oleks ilma Westpostis tehtud tööta siin, kus ma praegu olen. (Alex-Sander Puhm)

Westpost on aegade jooksul andnud inimestele juurde enesekindlust, kirjutamis oskust, inspiratsiooni, kui ka ideid tuleviku karjääri valimisel. Kõik peatoimetajad ei lähe ilmtingimata ajakirjandust ülikooli õppima, vaid võivad hoopis teistsugusel erialal lõpetada. Koolilehe toimetamine pole lõplik elutee otsus, vaid pigem just aitab kaasa noore inimese maailmapildi avardamisel, kogemust annab kindlasti juurde ja arendab kirjakeele oskust.

Koolilehe toimetajad 2017. aastal, Alex-Sander Puhm erakogu.

Kokkuvõte

Koolileht on aegade jooksul nii nimelt kui ka kujult muutunud. Eelmise sajandi leht Kevade ning tänapäeva Westpost on kui öö ja päev. Tol ajal sai lehes sageli lugeda Nõukogude propagandat, kuid oli ka rohkelt meelelahutust. Näiteks spordiüritused, õppekäigud ja õpilaste omaloomingut. Nelja aasta jooksul pole leht väliselt muutunud. Pildid olid mustvalged. Kaks viimast numbrit on värviliste fotodega. Teemad ning ülesehitus on jäänud suhteliselt samaks. Mingid väiksed muudatused ikka tulnud iga erineva toimetajaga, aga traditsiooniliselt samasugune nagu vanasti.

Paljud peatoimetajad tegelevad hoopis teistsuguste valdkondadega kui ajakirjandus. On muusikakriitik, režissöör, näitleja, õpetaja, perearst, geograaf, füüsik. Selgub, et koolilehe toimetamine ei defineeri inimese elukutse valikut tulevikus. Küll aga annab palju häid kogemusi alates suhtlemisest ning lõpetades loovkirjutamisega. Vaid üks peatoimetaja Alexander Puhm läks peale gümnaasiumi lõpetamist ülikooli ajakirjandust õppima. Ajakirjandus on huvitav, kuid ka kohati keeruline. Sõltub, missugune ajakirjanik olla. Westpost aitab sellele selgust saada.

Kasutatud allikad

Kevade 1965-1968, 1970.

Per aspera ad astra II Jakob Westholm ja tema kool. 1992. Tallinn, Toronto: Oma Press Limited.

Priks, Imbi 1968. Söögivaheaeg -*Kevade*, nr 14, lk 12.

Lisad

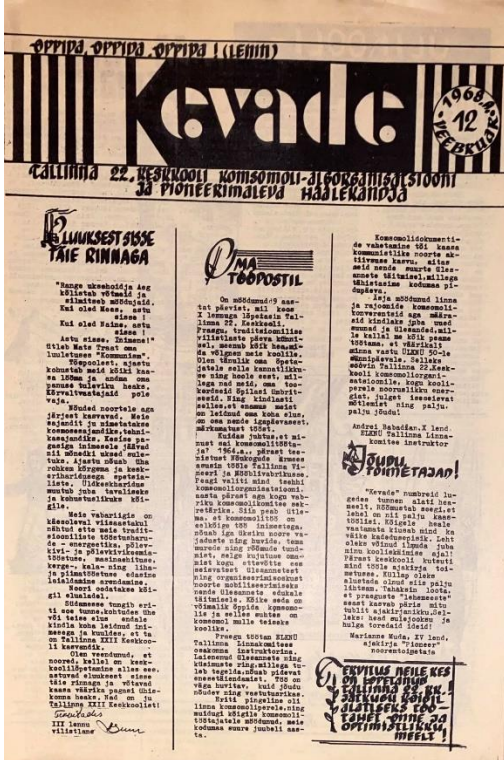
Lisa 1. Küsitlus

1. Mis aastatel olid Sina peatoimetaja?
2. Kuidas Sinust sai peatoimetaja?
3. Kas mäletad, kes oli enne ja pärast Sind peatoimetaja?
4. Kui tihti koolileht ilmus? Kuidas see jõudis lugejateni?
5. Kui suur oli Sinu toimetus? Kas mäletad põhilisi tegijaid enda kõrval? Kuidas oli teie tööjaotus?
6. Kuidas sündis uus ajalehenumber? Kirjelda! Kas kogesite ka raskusi? Kuidas lahendasite probleemid?
7. Kas mäletad mõnd erilist artiklit või intervjuud? Miks see oli eriline?
8. Milline oli ajalehe ülesehitus? Mida muutsid peatoimetajana?
9. Kui populaarne oli ajaleht Sinu ajal?
10. Mida andis ajalehe toimetamine Sulle juurde? Kas see on mõjutanud ka Sinu elu pärast kooli?
11. Millega tegeled praegu (amet, töökoht)?
12. Kas oled praegust Westposti näinud (lugenud)? Kui jah, mida arvad sellest? Mis on teisiti? (NB! kooli kodulehel ja fb-s on digiversioon viimasest koolilehest üleval)
13. Mis oleksid Sinu soovitusel mulle kui praegusele toimetajale?
14. Mida saaksid veel lisada Westposti-teemal, millest mul võiks töö koostamisel abi olla?
15. Oleksin rõõmus ka sobivate fotode üle, mis võiksid minu tööd täiendada...

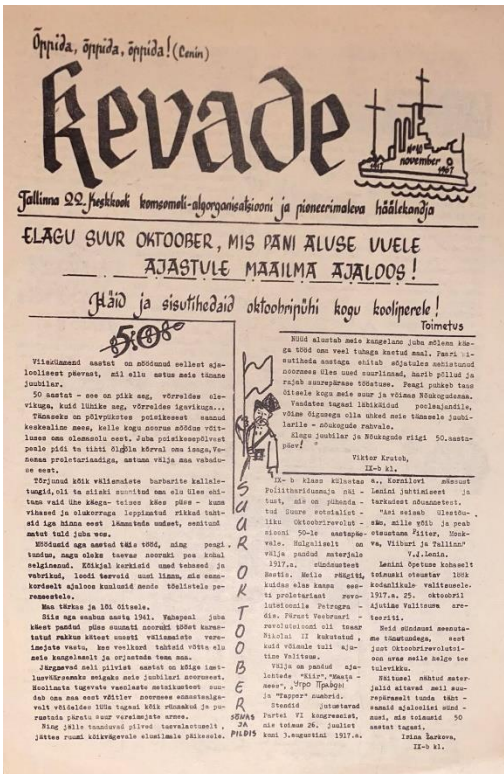
Lisa 2. Koolilehe esikaaned

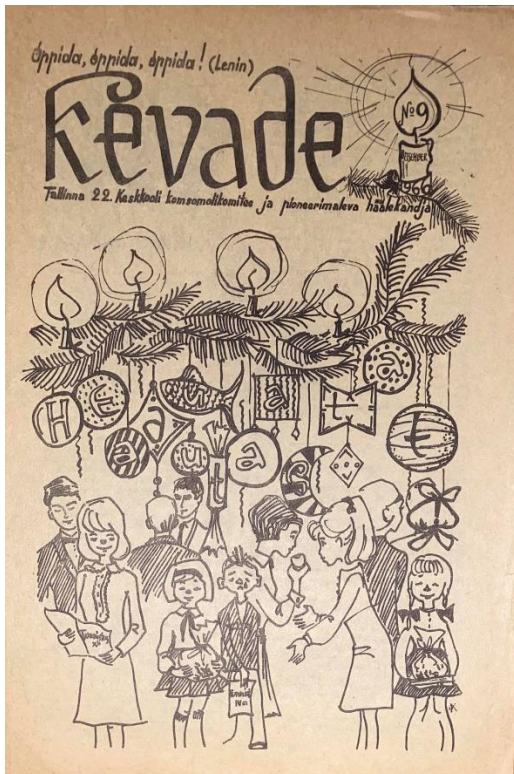
Kevade, oktoober 1966, Ülle Uulma erakogu

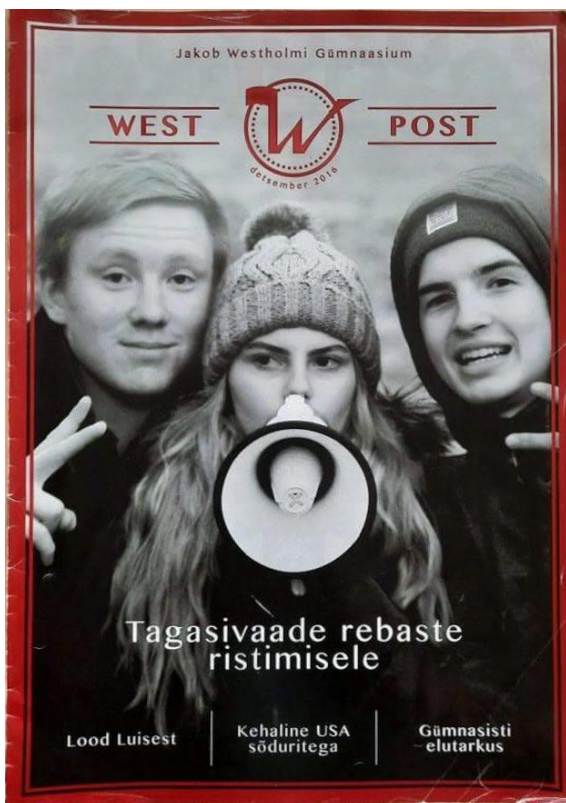
Kevade, veebruar 1968, Ülle Uulma erakogu

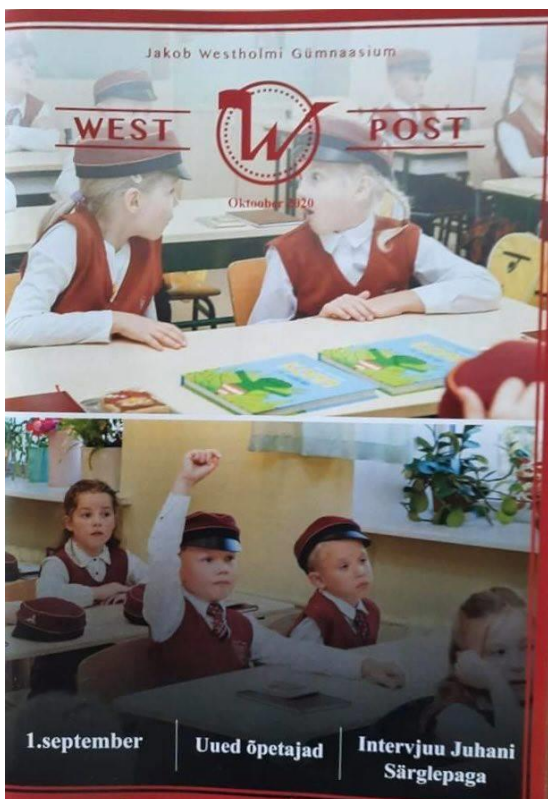
Kevade, november 1967, Ülle Uulma erakogu

Kevade, detsember 1966, Ülle Uulma erakogu

Westpost, detsember 2016, Ülle Uulma erakogu Westpost, oktoober 2015, Ülle Uulma erakogu

Westpost, oktoober 2020, Ülle Uulma erakogu Westpost, detsember 2015, Ülle Uulma erakogu

Westpost, aprill 2014, Ülle Uulma erakogu

Westpost, märts 2007, Ülle Uulma erakogu

Westpost, aprill 2010, Ülle Uulma erakogu

Westpost, mai 2010, Ülle Uulma erakogu